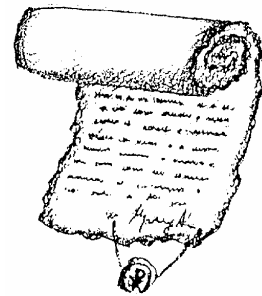

Hírlevél

A NAGYTÉTÉNYI RÓMAI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG
BELSŐ LAPJA

2007. április 08. Húsvétvasárnap

XV. évfolyam 2. szám

HÚSVÉTI KÖSZÖNTŐ

HÚSVÉT ÖRÖMÉVEL, A FELTÁMADÁS HITÉBEN
MEGERŐSÖDVE KÖSZÖNTÖM A TESTVÉREKET!
SZÁMOMRA MINDIG ÖRÖM HÚSVÉT ÜNNEPE,
HISZEN SOK MÉLY DOGOT ÉLHETÜNK ÁT, KE-
RESZTÉNY ÉLETÜNK GYÖKERÉT, A FELTÁMA-
DÁST SZEMLÉLHETJÜK.

KIVÁNOM, HOGY HITÜNKBEN MEGERŐSÖDVE,
ÖRÖMMEL ÜNNEPELJÜNK, ÉS ERRŐL AZ ÖRÖ-
MÜNKRŐL A HÉTKÖZNAPOKBAN IS TANÚSÁGOT
TUDJUNK TENNI.

Fülöp Ákos
PLÉBÁNOS

„Elrendeljük, hogy Vasárnapokon és az Ötvened idején senki ne térdeljen”

Ím elértünk életünk és a Nagyböjt céljához: Urunk szent és fényességes Föltámadásának ünnepéhez. Életadó Szent Keresztjének titkában elmerülve, az ó-embert elhagyva az új ember életére támadtunk föl. Ahogy két szép ének is kifejezi: „A Te Keresztet előtt leborulunk, Uralkodóknak, és a te szent föltámadásodat dicsőítjük!”, továbbá: „Akik Krisztusba merítkezettek, Krisztusba öltözködtetek, alleluja!” (merítkezni: a görög baptiszthete ige szó szerinti fordítása, többnyire így fordítják: „keresztelkedtetek”).

Nagypénteken hódolunk a Szent Kereszt előtt, földre borulva fejezzük ki hódolatunkat Urunk érettség szeretettől vállalt szent és félelmetes szenvedései előtt. Nagyszombaton az Úr a mi nagypénteki, földig hajló imádásunknál is mélyebbre alázza meg magát: a „föld alá”, az Alvilágba száll alá. Lepesételt sírkő rejti a sír barlangjában Őt, aki a mindenséget teremtette és fönntartja. S a csodálatos, szent éjjelen, az Ünnepek Ünnepe, Húsvétkor föltámad az Úr, az Új Ádám, kivel a keresztség, az alámerülés által egyek vagyunk. Ünnepeink istenfiúságunkat, megváltottságunkat, a helyreállt szeretetet Isten és ember között, az Atyától a Fiú által a Lélekben kapott méltóságunkat és szabadságunkat, a visszanyert „első ruhát” (a tékozló fiú történetében ezt kapja vissza a megtérő fiú: az első, életre szóló, felnőtt ünnepi öltözetét), melyben részt vehetünk a Menyegzőn.

Föltámadt az Úr! Föltámadás: a görög szó (anasztaszisz) a korábban elesett, fekvő helyzetből fölállt, fölegyenesedett állapotra utal. Éppen az imént említett öröm: visszanyert méltóságunk miatt rendelte el az I. Egyetemes Szent Zsinat, hogy „Vasárnapokon és az Ötvened napjaiban senki ne térdeljen” (Ötvened: a Húsvétól Pünkösdig terjedő időszak). A térdelés ugyanis a szolga hódolata ura előtt, míg most a Föltámadás erejében – nem a mi érdemeink, hanem Isten szeretete miatt – szabad emberként állunk tisztelettel és örvendezéssel az Úr színe elé. Persze a térdelésben nem

A TARTALOMBÓL:

Tavaszi kirándulás Lakitelekre.....	2. oldal
Megalakult az új képviselőtestület.....	2. oldal
Közösségben élve – felelősen egymásért.....	3. oldal
Kedves nagytétényiek!.....	3. oldal
KEMPIS (részletek).....	3. oldal
Piroska és Farkas.....	3. oldal
Krónika.....	4. oldal
Naptár.....	4. oldal

Olvassunk verset, mert érdemes!

Szent – Gály Kata:
A KEGYELEM

Te soha többé nem leszel nyugodt
s nem lesz tiéd a nyárspolgári béke,
mert beléd hullott az Isten vetése
és azt kitépni nem lehet,
- vagy nem mered,
mert érzed, hogy éned jobbik része.

Azt megteheted, hogy soha nem kapárod,
hogy letaposod a kihajló ágat,
hogy nem öntözöd,
hogy szinte gyűlöld,
de Harmat is van,
és néha, akaratlan meglep.

És valahogyan elindul benned
egy gondolat, egy szó, egy jóbarát, egy semmi - -
s amit már kezdtél elfeledni
vagy letagadni: duzzad, újra él.
A gyökér,
a mag,
beléd szövődik és szállá fakad
és vakmerő kalandra bátorít:
kilépni önmagadból,
az átlagosból,
komolyan venni azt, amit hiszel.

Tulajdonképpen mért nem kezded el?

csak a bűnbánat és a megalázkodás, hanem az imádás, hódolat és tisztelet is benne van, ami mindig helyes Isten színe előtt. Ugyanakkor ezeket ki lehet fejezni más, ősi egyetemes emberi szokás szerint is: tudniillik állva, de mély meghajlással vagy főhajtással. A szent atyák tehát ezért rendelték el bölcsen, hogy „Vasárnaponként és Húsvét időszakában állva ajánljuk föl imáinkat az Úrnak”, mert így külsőleg is kifejezzük: a mennyek országának vagyunk polgárai és mivel „ez a nap az Úr napja”, ezért mindenek előtt „örvendjünk és vigadjunk rajta”.

Monostori Gábor

Tavaszi kirándulás Lakitelekre

Templomi közösségünk megragadta a kedvezményes autóbuszozás Önkormányzat nyújtotta lehetőségét, és kirándulni, egyben zarándokolni indult. Vidám társaság gyűlt össze, családok és egyedülállók, idősek és fiatalok. A busz végét a gyerekek „lakták be”. Az utazást a zarándoklat szellemében imával indítottuk, Ákos atya vezetésével elmondtuk a fájdalmas rózsafüzért.

Első uticélunkhoz, **Lakitelekre** érkezve rögtön láttuk, hogy ez az alföldi táj nem „csak úgy” egy népfőiskolának ad otthont... jóval több ez: sok magyar ember szíve, lelke, haza és nemzetszeretete élt itt mindent.

Egy kőjurtában az Amerikába kivándorolt erdélyi művész, Ferencz Béla mesés szép faragásait csodálhattuk meg. Körbejártuk a Kölcsei házban kialakított konferenciatermet, elgyönyörködtünk a kiállított tájképekben. Az 1956-os emlékkiállítás több időt igényelt volna, de talán lesz még alkalom, hogy tüzetesen végigbongésszük.

Az épületek közti nagy szabad területen, a Nemzeti Panteon-ban híres magyarok szobrai kaptak helyet Klebersberg Kúnótól Simándi Józsefig. Van Emigrációs Múzeum és Könyvtár, amelynek az anyaga többek között egy németországi magyar

gimnáziumból került haza. Ökumenikus kápolna ad lehetőséget az imára minden felekezet híveinek. A kápolna előtti téren állítottak emléket azoknak az egyházi vezetőknek, akik a kommunizmus legkeményebb éveiben harcoltak az elnyomás ellen. Többek között Mindszenty József, Márton Áron, Romzsa Tódor mellszobrát láthattuk.

A Lakitelki Népfőiskola a hagyományos népfőiskolák mintájára működik, de a jelenkor igényeit is figyelembe veszi: a néphagyományok őrzése, ápolása, a gazdaképzés mellett rendszeressé váltak a különféle alapképzések munkanélküliek számára. Helyet kapnak még konferenciák, előadások, nyáron pedig ingyenes tábor várja a fogyatékkal élőkét élménydús és értékes időtöltésre. Hallottuk, hogy látogatásunk után az első program éppen egy papi rekollekció lesz.

Bár sétánk több, mint 2 órán át tartott, még szívesen nézelődtünk volna tovább is. A tisztelet és elismerés érzésével búcsúztunk el Lakitelektől és kedves idegenvezetőnkől.

A közeli **Szentkirályra** mentünk tovább, ahol a Szt.István templom plébánosa várt minket. Igazi lokálpatrióta szeretetével és büszkeségével mesélt a község és templom

történetéről. Megmutatta a Szt.István ereklyét, első királyunk alakját ábrázoló tartóban.

Délután városnéző sétát tettünk **Kecskeméten**. Elsőként a ferences templomban jártunk, amely egy ritkán emlegetett szent, Szent Filoména szobrát rejti. A mai művész alkotása a korai kereszténység mártírját olyan hitelesen formázza meg, hogy a szobor előtt állva szinte belépünk Filoména korába. A Városháza harangjátéka után a Cifra palotába mentünk, hogy magyar festők alkotásait láthassuk. Nagy figyelmet szenteltünk büszkeségüknek, Tóth Menyhért különös hatású képeinek.

Hazaérkezésünk után közös kezesztással és szentmisével zártuk a napot.

A tényeket tekintve ez történt ama nevezetes 2007.március 16-án... de hogy kinek-kinek mi volt a legfontosabb ezen a napon, arról saját magának kellene vallani.

Nekem személyesen nagyon jól esett a símogató napsütés, a szép tavaszi idő, örömem telt a látóvilágban, de a legfontosabb mégis az együttléti volt.

Köszönöm mindenkinek és várom a következő kirándulást.

Kálmán Gabi

Megalakult az egyházközség új képviselőtestülete

Ákos atya rendszeresen megjelenő heti hírleveleinek 2006.május 21-i számában közhírré tette: „Dr. Udvardy György püspök felterjesztésemre új gondnokságot nevezett ki. A püspök atya feladatul tűzte ki a képviselőtestület megválasztását.”

A gondnokság a képviselőtestület helyettesítését célzó kis létszámú, egy évi időtartamra kinevezett testület. Előző plébánosunk élt ennek létrehozási lehetőségével. A gondnokság mandátuma időközben lejárt, ezért történt az újabb kinevezés - a képviselőtestület létrejöttéig.

Elmúlt évben Ákos atya a szentbeszédhez kapcsolódóan és a heti Hírleveleiben javaslatokat kért az egyházközség híveitől a megalakítandó képviselőtestület tagjaira. E célra a templom ujságospolcára helyezett jelölő ívek szolgáltak. A jelöltek száma nem lett túl nagy, megfelel a képviselőtestület szabályos létszám-keretének. Azaz, minden jelölt képviselőtestületi tag lett.

Ez év március 28-án a képviselőtestület megtartotta alakuló ülését, megválasztotta tisztségviselőit, meghallgatta a 2006-os év számadási és a 2007-es év költségvetési beszámolóját, megbeszélte a húsvéti ünnepek lebonyolítását. Plébános atya javasolta tiszteletbeni elnöki cím létesítését, amelyet *Németh Géza* nyert el. (A képviselőtestületi tagság felső életkora 70év.)

A képviselőtestület világi elnöki teendőinek ellátására a tagok közel egyhangú szavazatuk alapján *Botos Istvánt* választották meg. A képviselőtestületi tagok maguk közül az alábbi területekre választottak felelősöket:

- Gazdaság-pénzügy: *Koncz Endréné*
- Liturgia: *Endródi László*
- Oktatás: *Kálmán Gabriella*

A képviselőtestület további tagjai:

Bácsi Lajos, Bálint Imre, Boronkai Miklós, Boronkai Miklósné, Botos Eszter, Engler György, Fleischer Zoltán, Koncz Endre, Kuzmich Gábor, Monostori Gábor, Nagy Lajos (lelképásztori munkatárs), Németh József, Popovics Zsuzsa, Sipos István, Szeibert András, Varga Dénesné.

(Koncz Endre)

Kedves Nagytétényiek!

Immár sokadik, 8. alkalommal rendezzük meg Egyházközségi Napunkat.

Ugye milyen soknak tűnik? Különösen most, hogy négy, vagy talán már öt év is eltelt a legutóbbi óta. Emlékeztetőül: akkor Nemeshegyi Péter bácsi volt az előadó vendégünk. Visszagondolva az eddigiekre azt érzem, hogy mindig történt valami, ami fontos lett a számunkra.

A mostani tulajdonképpen egy újakezdés, méghozzá rögtön egy olyan témában, amely közös célt, értelmet, és feladatot adhat nekünk. A misszióról, a missziós egyházzal, a misszióra irányított egyházközségről, az ebben betöltött szerepünkről van szó. Nehogy azt higgyük, hogy ez nem nekünk szól, hogy ez nem a mi területünk. Jézus parancsolta nekünk, ráadásul nem is akármikor, hanem gyakorlatilag utolsó szavaival, tehát nagyon hangsúlyos helyen, hogy tegyetek tanítványommá minden népet. Így ez mindannyiunknak szól. Hála legyen Neki, nem mindenkítől kéri azt, hogy messi vidékeken misszionáljon, a legtöbbször azt kéri, hogy mindezt a családjában, a szomszédjával, stb., tegye meg. Hála legyen Neki, nem mindenkítől kéri azt, hogy térítő beszédeket tartson, hanem a legtöbbször „csak” az elkötelezett, erkölcsös életet kéri, azt hogy a családjában, a munkahelyén, az egyházában, a nemzetében teljesítse állapotbeli kötelezettségét. Azt, amelyet a karizmái szerint kinek-kinek kirótt. De ezt viszont aktívan, az önként vállalt szolgálatban kell teljesítenünk, a nekünk adott talentumok arányában!

Hogyan valósíthatjuk ezt meg? Hogyan építközhetünk ezen célok szerint? Idén lesz a városmisszió, amely biztosan sok impulzust jelent majd számunkra. Azt gondolom, hogy az erre való felkészülésünkben jobb előadót nem is remélhetnénk magunknak, mint Michels Antal atyát, esztergomi plébánost. Ő évek óta építi a missziós plébániát, és lám, fiatalok sokasága csatlakozik hozzá ebben a munkában. Ő volt az előadója a hasonló témában megrendezett dél-budai Hálót találkozóknak is az ősszel, és az előadása akkor is nagy sikert aratott. Lehet majd tőle kérdezni, lehet majd vele beszélgetni.

Ezekkel a gondolatokkal várjuk minden Nagytétényt szerető testvérünket, hogy április 14-én, 13 óra 30 perces kezdettel újabb szép és tartalmas Egyházközségi Napunk legyen!

(Süteményt, pogácsát szívesen fogadunk.)

Szóljunk ismerőseinknek, ismerjük meg az új képviselőtestületünket, szerezzünk ötleteket ahhoz, hogy mások is Krisztus közelébe kerülhessenek rajtunk keresztül.

Szeretettel: Szeibert András

Közösségben élve – felelősen egymásért

A városmisszió gondolatával élve életünket szeretnék felvetni egy olyan témát itt az újság hasábjain, amelyről aztán jó lenne beszélni, illetve megtenni a konkrét lépéseket is.

Sokszor előfordul, hogy egy-egy apróbb javításra mestert keresünk. Vagy gyermekünk, unokánk segítségére szorul a tanulásban, és nem tudjuk, kihez fordulhatunk. Esetleg idős rokon mellé keres valaki segítséget, aki nap közben valamennyi időt mellette tud lenni, hogy ne legyen egyedül.

Éppen ezért szeretnék felmérni, ki mit tud felkínálni a közösség javára, olyan dolgot, amihez ért, amit szívesen csinál, amiben segíteni tud. Kérjük a testvéreket, jelezzék a plébánián vagy a sekrestyében, ha valamilyen szolgálatot szívesen felkínálnak a közösség javára.

Fülöp Ákos plébános

KEMPIS

(Részletek)

Első könyv

10.

Amennyire lehet, kerülj a sokbeszédű társaságot, mert sok bajt okoz a világi dolgok hánytorgtása, még ha igaz szándékkal történik is.

Egy-kettőre bemocskol és megejt bennünket a hiúság.

Ha szabad és illendő is beszélni, olyasmiről beszélj, ami épít.

A rossz szokásnak és lelki haladásunk elhanyagolásának

nagy része van abban, hogy szánkra nem vigyázunk.

Viszont nagy segítség a lélek haladásában

az isteni dolgokról való lelki beszélgetés:

legfőképpen akkor, ha lélekben, gondolkozásban hasonlóknak találkoznak egymással Isten színe előtt.

Kempis Tamás: Krisztus követése

(Fordította Jelenits István Dr. Ecclesia, Budapest, 2004. Kilencedik kiadás.)

PIROSKA ÉS FARKAS

fejébe sehogysem fért meg az a gondolat, hogy az osztály legjobb tanulója, akinek a neve is Okos, és nagyon rendes gyerek, nem vallásos, nem hisz Istenben.

- Lehetséges, hogy ez a Tamás azok közé a „független” emberek közé tartozik, akik azt tartják magukról, hogy nekik senki ne mondja meg, mi a helyes és mit kerüljenek? – kérdezte nagymama.

- Á, nem, - szólt rögtön Farkas. - Figyel ő másokra, egyáltalán nem beképzelt, mindent meg lehet vele beszélni, és falja a könyveket.

- Sokaknak elvileg mindegy lenne, van-e Isten vagy nincs, de a gyakorlatban nem vállalják a vallásos, az igényes élet követelményeit – sorolta tovább nagymama. - Elismerik Teréz anyát vagy Csaba testvért, de ők kerülnek a kötelezett-séget, az erőfeszítést.

- Tamás nem fél a munkától, szorgalmas és zongorázni is tanul. Kutató lesz, génekkal foglalkozik majd – mondta Piroska nagy komolyan.

Nagymama mosolyogva folytatta: - Akkor talán nem kell aggódjatok. A nagy tudósok elámulnak a természet végtelenségén, tudják, milyen törpe az ő ismeretük a felfedezéseik után feltáruló új ismeretlenekhez képest. A legtöbbször hiszi, hogy a világmindenség rendje mögött áll Valaki.

- Tamás nagypapáját pap temette, nagymamája szorgalmasan járt templomba. De nem emlékszem, hogy a szüleit láttam volna ott. Ma talán a legtöbben azok vannak, akik semmit sem tudnak Istenről, mert már a szülei is alig hallottak Róla valamit. És ez bizony nehéz helyzet!

- Szent Pál mindig fején találja a szöveget, a pogányokról azt írta: Mindenki, aki segítségül hívja az Úr nevét, üdvözülni fog. De hogyan hívják segítségül azt, akiben nem hisznek? S hogyan higgyenek abban, akiről nem hallottak? S hogyan halljanak, ha nincs aki hirdesse?

- Okos Tamás esete azt mutatja, nem könnyű meggyőznünk őket. Nem szabad nagy győzelemről ábrándoznunk, de elbújunk sem szabad. Ebben a harsány reklámokhoz szoktatott világban okosan, szívósan, a talaj adottságai szerint kell szórni a magot, öntözgetni a palántát.

- Jaj, mennyi szerencsétlen, önző, sérelmeibe bonyolódott, depresszióssá vált ember sorsa fordulhatna jóra, ha nem a legfrissebb divat-cucctól, a legújabb típusú telefontól várná a boldogulást. Ha nem tévészésbe, alkoholba, kábítószerbe menekülne, hanem mint Zakeus, mint Nikodémus, Jézusra lenne kíváncsi, Hozzá fordulna! Ha figyelünk erre, biztosan adódik alkalom a környezetünkben és lesz olyan, akinek tudunk mentőövet dobni. Vannak persze, akik ezt nem igénylik, sokan talán észre sem veszik, de lehet, hogy a Szentlélek egyszer csak kinyitja a szemüket, és ők akkor belekapaszkodnak.

Nagymama elhallgatott, Farkas pedig csendesen megszólalt: - Az én életemet most egy jó vacsora mentené meg, ha az őrangyalom is úgy akarná!

- Éhen ne haljatok, minden bekészítve a szendvicssütőbe, caciki is vár rátok! - csapta össze a kezét nagymama.

ke

KRÓNIKA

Február 10. Hittanos farsangi multság a Pusztá Sándor Közösségi Házban.

Február 17. Az ifjúsági csoport jelmezes találkozója és farsangi együttléte.

Február 21. Hamvazószerda

Febr.-Márc. A nagybőjt pénteki első keresztutat Ákos atya vezette, a következőket pedig más-más csoportok mondták. Sorrendben: Németh család, az ifjúsági csoport, a lakitelki kirándulók, Rostás Sándor verbita rektor atya, Botos István keresztúti társasága.

Március 01. A budafoki temetőben életének 86. évében helyezték örök nyugalomra Őri Istvánné Mancikát, egykori képviselőtestületi tagunkat, templomunk díszítőjét, Rózsafűzér Társaságunk vezetőjét.

Március 05. A Szent Imre Otthonban a budatétényi, barossi és nagytétényi hívek közös városmissziós megbeszélést tartottak a Háló szervezésében.

Március 15. Egyházközségünk képviselői koszorút helyeztek el a március 15-ünnepségen Zambelli Lajos emléktáblájánál.

Március 16. Autóbuszos kirándulás Lakitelekre.

Március 28. Megalakult egyházközségünk képviselőtestülete.

Március 31. A hittanosok ezévi keresztút járásukat a barossi templomban végezték. Utána helytörténeti sétát tettek a Donát hegyen. Ugyanekkor az ifjúsági csoport kirándult Pilisborosjenőre és környékére.

NAPTÁR

Április 14. 13:30 Egyházközségi Nap a plébániakertben (Pusztá Sándor közösségi házban).

Április 15. 18:00 Imaest Nagybölgasszonnyal nemzetünkért: Rózsafűzér.

Április 22. 16:00 Gyerekmise. *Kisgyerekek családjainkat hívjuk erre a Szentmisére, ahol a gyerekeknek szól a prédikáció, és igyekszünk bevinni őket a liturgiába*

Április 23. 19:30 Plébániaközi városmissziós megbeszélés a Szent Bernát Házban Baross Gábor telepen.

Május 12. Élő rózsafűzér Budapestért – városmissziós előkészületi rendezvény: A Farkasrétről és Soroksárról ide zárandóklók fogadása, közös szentmise.

Május 13. Elsőáldozás templomunkban.

Május 15. 18:00 Imaest Nagybölgasszonnyal nemzetünkért: Rózsafűzér – szentmise – szentségimádás.

Május 19. Nagymarosi ifjúsági találkozó.

Május 27-28. Pünkösd.

Június 10. Úrnapja, Hittanosok Te Deuma.

A Hírlevelet kiadja: a nagytétényi római katolikus egyházközség.

Alapította: Verőczei Gábor plébános és Szeibert András, **Felelős kiadó:** Fülöp Ákos plébános

Szerkesztik az erre jelentkezők, írják az egyházközség tagjai, ezért akik a lapban bármit olvasni, látni szeretnének, valamit hirdetni, felajánlani, kérni óhajtanak, vagy bármilyen ötletük van a lappal kapcsolatban, azok a következő személyeket keressék:

Koncz Endre (1225. Budapest, Tenkes utca 4/a. Tel: (1) 207-5977),

Németh András (2440. Százhalombatta, Strand utca 44. Tel: (23) 357-195).

A plébánia levelezésekre is lehet dobni híreket, üzeneteket.

A Hírlevél megfelelő mennyiségű anyag összegyűlte után, vagy alkalomhoz kapcsolódva jelenik meg. Az újság korábbi példányai a plébánián igényelhetők.

2 oldal (1 lap) előállítási költsége mintegy 20 Ft. A költségek fedezésére adományokat elfogadunk.